

Załącznik 1.

Uzasadnienie uchwały komisji habilitacyjnej z dnia 29 października 2025 roku zawierającej opinię w sprawie nadania dr Magdalenie Rozenberg stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo

Uchwała komisji powołanej do zaopiniowania wniosku dr Magdaleny Rozenberg o nadanie stopnia doktora habilitowanego została podjęta w trybie jawnym podczas obrad przeprowadzonych zdalnie z wykorzystaniem platformy MsTeams. Recenzenci i pozostali członkowie komisji zapoznali się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym habilitantki. Wszyscy członkowie komisji wzięli udział w kolokwium habilitacyjnym oraz posiedzeniu dnia 29 października 2025 roku. Po odebraniu kolokwium, złożonego przez habilitantkę zgodnie z rygorami określonymi w § 19 załącznika do Uchwały nr 13/23 Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 2 marca 2023 roku w sprawie Procedury nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w Uniwersytecie Gdańskim, a także po uwzględnieniu ocen zawartych w recenzjach, komisja postanowiła rekomendować Radzie Dyscypliny Językoznawstwo wniosek dr Magdaleny Rozenberg o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Głosowanie w tej sprawie przyniosło następujące wyniki: 6 osób opowiedziało się za poparciem wniosku, 0 osób się wstrzymało, 1 osoba była przeciw.

Komisja uznała, że dr Magdalena Rozenberg spełnia wszystkie wymogi awansowe zgodnie z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.).

Ocena monografii przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Recenzentki dokonały oceny monografii dr Magdaleny Rozenberg *Gesundheit, Gesundheitsförderung und Ausbildungsinhalte. Eine empirische Studie zu Belastungen im Fremdsprachenlehrerberuf* (Internationale Hochschulschriften, Bd. 676). Münster/New York: Waxmann Verlag, 2024.

Recenzja dr. hab. Hanki Błaszczowskiej, prof. UAM zawiera dokładne omówienie rozprawy habilitacyjnej dr M. Rozenberg i następujące stwierdzenie: „Praca charakteryzuje się wysoką wartością poznawczą wynikającą z bardzo dobrej znajomości literatury przedmiotu, umiejętności krytycznej analizy oraz spójnego powiązania wyników badań z refleksją teoretyczną. [...] Monografia sytuuje się na styku glottodydaktyki, psychologii zdrowia i pedagogiki, otwierając nowy obszar badawczy poza głównym nurtem polskich badań glottodydaktycznych. [...] Praca stanowi wartościowy wkład w dyskusję

T.M.

o przyszłości kształcenia nauczycieli języków obcych i może inspirować do pogłębionych badań nad miejscem zagadnień zdrowotnych w przygotowaniu zawodowym nauczycieli języków obcych". Jednocześnie recenzentka zwraca uwagę na konieczność uzupełnienia przeprowadzonych przez habilitantkę badań: „Warto byłoby wyraźniej powiązać diagnozowane problemy zdrowotne ze specyficznymi procesami nauczania i akwizycji języków obcych, a przyszłe badania ukierunkować na wykorzystanie metod jakościowych oraz silniejsze osadzenie w specyfice glottodydaktycznej”.

Dr hab. Emilia Kubicka, prof. UAM ocenia monografię również bardzo wysoko. Stwierdza, iż „na uznanie zasługuje [...] ponadprzeciętna świadomość metodologiczna Autorki” oraz osiągnięcie celów badawczych. Recenzentka zwraca również uwagę na zagadnienia budzące wątpliwości. Należą do nich np. zawężenie grupy nauczycieli języków obcych do grona germanistów, pominięcie aspektów pracy z dorosłymi, niezbyt precyzyjne określenie grona odbiorców monografii. W podsumowaniu dr hab. E. Kubicka, prof. UMK stwierdza: „Rozprawa jest nowatorska, ma logiczną strukturę, jej Autorka wykazuje się doskonałą znajomością zastosowanej metodologii (jej mocnych i słabych stron). Badanie empiryczne zostało dobrze zaplanowane i zinterpretowane wieloaspektowo, a jego wyniki posłużyły do opracowania własnej koncepcji kształcenia nauczycieli w zakresie wspierania ich zdrowia (psychicznego)”.

Odmiennej opinii wyraziła w przedstawionej recenzji prof. dr hab. Anna Małgorzewicz. Recenzentka wskazała liczne uchybienia, które uniemożliwiły wydanie pozytywnej oceny końcowej. Należą do nich przede wszystkim: „ewidentny brak efektów poznawczych przeprowadzonych badań, które mieściłyby się w zakresie glottodydaktyki/ językoznawstwa, a w związku z tym konsekwentna niezgodność z zadeklarowanym przyporządkowaniem dorobku naukowego do dyscypliny językoznawstwo”, „sformułowanie celów, pytań badawczych, określenie przedmiotu badania, które nie mieszczą się w zakresie poznawczym i metodologicznym glottodydaktyki, a tym bardziej językoznawstwa”, „ograniczenie się do przeprowadzenia badania ankietowego, które nie pozwoliło na wyciągnięcie wniosków o wartości poznawczej dla glottodydaktyki/ językoznawstwa”, „dezintegracyjny charakter postępowania badawczego Habilitantki w odniesieniu do dziedziny poznania naukowego zwanego glottodydaktyką”, „brak znajomości podstaw dyscyplinowych glottodydaktyki, utożsamianie jej z Fremdsprachendidaktik, *Sprachlehr- und Sprachlernforschung*”, „brak faktycznie przeprowadzonej analizy programów kształcenia nauczycieli w Polsce”, „błędne interpretacje regulacji prawnych dotyczących zawodowego kształcenia nauczycieli w Polsce”, „błędy metodyczne i formalne w autorskim projekcie Habilitantki *BauPsyche. Selbstmanagement Kompetenzen für den Fremdsprachenlehrerberuf*”. Jednocześnie, prof. A. Małgorzewicz wymieniła ewentualne akceptowalne wartości monografii, w tym: „trafną identyfikację potrzeb w obszarze rozwijania zachowań prozdrowotnych w zakresie zawodowego kształcenia nauczycieli (niezależnie od nauczanego przedmiotu)”, postulaty dotyczące rozwijania

7.14

zachowań prozdrowotnych nauczycieli (niezależnie od nauczanego przedmiotu), postulaty wdrożenia koncepcji zarządzania sobą/ samoregulacji do programów kształcenia nauczycieli, „skrupulatność w przedstawianiu wyników badania ankietowego, transparentność prezentacji wyników badań”.

Dr hab. Joanna Targońska, prof. UWM określiła rozprawę habilitacyjną dr Magdaleny Rozenberg jako „pracą ze wszech miar interdyscyplinarną”. Po dokładnym omówieniu wszystkich części rozprawy, recenzentka wskazała jej mocne oraz słabe strony. Wśród mocnych stron wymienione zostało m.in.: podjęcie próby „wykazania powiązania między glottodydaktyką – w tym przypadku kształceniem nauczycieli języków obcych – a naukami o zdrowiu”, wpisanie analiz „w kontekst badań pedeutologicznych, czyli tych poświęconych osobie nauczyciela”. Projekt badawczy został uznany za ambitny, „ponieważ badanie zostało przeprowadzone na bardzo dużej grupie badawczej [...] – dużo większej niż podobne badania przeprowadzone dotychczas w innych krajach”. Wśród mankamentów znalazły się: błędy techniczne oraz pojedyncze błędy leksykalne. Zdaniem recenzentki, „[m]ożna mieć pewne zastrzeżenia do koncepcji całej pracy i rozłożenia jej treści”.

Ocena pozostałego dorobku publikacyjnego, aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej

Dokonując oceny dorobku naukowego habilitantki, dr hab. Hanka Błaszowska, prof. UAM stwierdziła: „Całokształt dorobku naukowego pozwala uznać Habilitantkę za badaczkę o ugruntowanej pozycji naukowej, której prace mają istotne znaczenie zarówno w wymiarze teoretycznym, jak i aplikacyjnym, przyczyniając się do doskonalenia programów kształcenia nauczycieli oraz podnoszenia jakości praktyki dydaktycznej”. Dodatkowo recenzentka w następujący sposób podsumowała działania dydaktyczne i organizacyjne habilitantki: „Integralnym elementem sylwetki akademickiej dr M. Rozenberg jest bogata działalność dydaktyczna i organizacyjna, ściśle powiązana z wynikami badań naukowych

i ukierunkowana na praktyczne przygotowanie przyszłych nauczycieli języka niemieckiego. [...] Całokształt dorobku dydaktycznego i organizacyjnego dr M. Rozenberg, a także jej zaangażowane we współpracę międzynarodową, świadczą o wysokich kompetencjach i zaangażowaniu w rozwój kształcenia nauczycieli języka niemieckiego. Jej działania mają charakter systematyczny i długofalowy, a ich efekty są widoczne zarówno w środowisku uniwersyteckim, jak i w otoczeniu społecznym”.

Dorobek dr Magdaleny Rozenberg został pozytywnie oceniony także przez dr hab. Emilię Kubicką, prof. UMK. Recenzentka podkreśliła szerokie pole zainteresowań habilitantki, która „zagadnienia glottodydaktyczne opisuje w kontekście sztuki [...], nauk o kulturze [...], pedagogiki [...], zarządzania (zarządzanie wiedzą) czy nauk o zdrowiu i psychologii [...]”. Wspólnym mianownikiem jej

dorobku naukowego są zagadnienia glottodydaktyczne związane z procesem nauczania i relacjami między uczestnikami tegoż procesu. „Ukazanie ich na tle innych dziedzin wiedzy – podkreśla dr hab. E. Kubicka, prof. UMK – pozwala dostrzec aspekty dotychczas niezauważane lub niewystarczająco uwypuklone. Jest to nowatorskie podejście, świadczące nie tylko o ciekawości badawczej dr M. Rozenberg, ale też o jej dużych kompetencjach do zdobywania i przekazywania nowej wiedzy. Z tych tekstów wyłania się obraz zaangażowanego badacza akademickiego”.

Dokonując oceny dorobku dr Magdaleny Rozenberg, prof. Anna Małgorzewicz wskazała zarówno jego walory, jak i mankamenty. Do pierwszej grupy zaliczyła: „otwartość na odległe dziedzinowo ujęcia, kategoryzacje obiektów tworzących przedmiot badań glottodydaktyki”, „szerokie spektrum zainteresowań metodycznych Habilitantki”, „ciekawe, alternatywne rozwiązania metodyczne” czy też erudycję Habilitantki w zakresie niemieckojęzycznej literatury przedmiotu. Wśród mankamentów zostały wskazane m.in.: „brak znajomości zakresu epistemologicznego glottodydaktyki, podstaw koncepcyjnych, metodologicznych glottodydaktyki”, „błędne rozumienie interdyscyplinarności jako kategorii metanaukowej”, „brak właściwej operacjonalizacji pojęć innych dziedzin dla potrzeb glottodydaktyki” oraz „referujący charakter opracowań, brak autorskich rozwiązań stawianych problemów badawczych, brak rozwiązań koncepcyjnych w zakresie metodologicznym”.

Dr hab. Joanna Targońska, prof. UWM uznała dorobek dr Magdaleny Rozenberg za „bardzo dobry jakościowo”. Zdaniem recenzentki, wszystkie publikacje „są [...] ze wszech miar interdyscyplinarne i nieoczywiste. Wynika z nich, że badaczka lubi wchodzić w różne obszary badawcze znajdujące się na granicy glottodydaktyki z innymi dziedzinami nauki i dyscyplinami naukowymi. Prace te są, co prawda, rozważaniami teoretycznymi, jednakże ich celem jest wskazanie na możliwe powiązania różnych dyscyplin naukowych oraz na możliwość włączenia do obszaru badań glottodydaktycznych rezultatów badań i przemyśleń z innych dziedzin nauki. Wszystkie prace bazują na obszernej literaturze przedmiotu, a ich wywód jest logiczny”.

Konkluzja

Komisja habilitacyjna uznała, że osiągnięcia badawcze, dydaktyczne i organizacyjne dr Magdaleny Rozenberg odpowiadają warunkom formalnym i merytorycznym, stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Dodatkowo, habilitantka spełnia ustawowy wymóg, wyrażony w art. 219, pkt. 3 Ustawy, a więc „wykazuje się istotną aktywnością naukową [...] realizowaną w więcej niż jednej uczelni [...]”.

W końcowej dyskusji przeprowadzonej na posiedzeniu komisji w dniu 29 października 2025 roku ocena wniosku habilitantki, wyrażona wcześniej w recenzjach i opiniach, znalazła pełne

potwierdzenie
i uszczegółowienie.

Po przeprowadzeniu jawnego głosowania, zakończonego wynikiem: 6 głosów „tak”, 1 „nie” oraz 0 „wstrzymujących”, Komisja podjęła uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie wniosku dr Magdaleny Rozenberg o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.

Przewodnicząca komisji

prof. dr hab. Teresa Tomaszewicz

Sekretarz

dr hab. Urszula Patocka-Sigłowy, prof. UG

